

№ 64 poz. 395) zarządzam w rozwinięciu i częściowej zmianie rozporządzeń z dnia 3 września 1921 r. (Dz. U. R. P. № 79 poz. 548) i z dnia 23 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. 1922 r. № 5 poz. 34) co następuje:

§ 1. Przewidziane w art. 25 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 64 poz. 395) wybory radców ubezpieczeniowych na terenach województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego oraz powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego należy odbyć w tych powiatach, gdzie samorząd powiatowy już istnieje w ciągu ośmiu tygodni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. W ciągu następnych czterech tygodni radcowie ubezpieczeniowi uprawnieni przez sejmiki, względnie rady powiatowe odbędą zjazd w miejscu siedziby województwa, gdzie drogą tajnego głosowania wybiorą w myśl art. 27 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. członków Rady Nadzorczej i ich zastępców. Za ubezpieczonych w myśl ustawy z dnia 23 czerwca 1921 roku, a tem samem uprawnionych do wyboru radców ubezpieczeniowych, uważa się właścicieli tych nieruchomości, na które rozciąga się przymus ubezpieczeniowy.

§ 2. Wyznaczenie i kontrolę wyborów w myśl powołanej ustawy i niniejszego rozporządzenia zleca się izbom skarbowym. Delegata Ministerstwa Skarbu w obrębie każdego województwa zamianuje prezes właściwej izby skarbowej, który przesyła urzędowy protokół z wyniku wyborów w ciągu 24 godzin po ich odbyciu Ministerstwu Skarbu (Urząd nadzoru nad zakładami ubezpieczeń).

§ 3. Wybrani na zasadzie niniejszego rozporządzenia radcowie, wraz z radcami już wybranymi na zasadzie rozporządzenia z dnia 3 września 1921 r. ukonstytuują się jako Rada Nadzorcza polskiej dyrekcji ubezpieczeń wzajemnych, przewidziana art. 18 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. Dzień i miejsce ukonstytuowania Rady Nadzorczej wyznaczy Minister Skarbu po otrzymaniu sprawozdań poszczególnych izb skarbowych o dokonaniu wyborów i zawiadomi o tem listami imiennymi poszczególnych członków.

§ 4. Oddziały polskiej dyrekcji ubezpieczeń wzajemnych przewidziane w § 1 rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1921 r. wykonują czynności przygotowawcze związane z wykonaniem przymusu ubezpieczeniowego w myśl art. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. Za czynności przygotowawcze uważa się organizację personalną i biurową, oszacowanie budynków w myśl art. 3 cytowanej ustawy i zestawienie odnośnych rejestrów poborowych. Tam jednakże gdzie przez polską dyrekcję ubezpieczeń wzajemnych zostały ubezpieczenia ostatecznie zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, pozostają w mocy nabyte wskutek tego prawa ubezpieczonych.

§ 5. Dostarczenie gminom przez polską dyrekcję ubezpieczeń wzajemnych rejestrów poborowych, przewidzianych w § 2 rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1921 r. nastąpić może dopiero na zasadzie decyzji Rady Nadzorczej, ukonstytuowanej w myśl § 3 niniejszego rozporządzenia i z zachowaniem

warunków przewidzianych w ust. 2 art. 42 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r.

§ 6. Słowa „w myśl niniejszego rozporządzenia” w § 3 rozporządzenia z dnia 3 września 1921 r. (Dz. U. R. P. № 79 poz. 548) tudzież wszystkie sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem postanowienia zostają uchylone.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
Michalski

424.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 5 czerwca 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej rozporządzeń Ministra Skarbu obowiązujących na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej lub w poszczególnych jej dzielnicach w dziale podatków pośrednich.

Na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 50 poz. 305), z dnia 19 września 1921 r. (Dz. U. R. P. № 85 poz. 610), z dnia 30 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 50 poz. 307), z dnia 30 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 50 poz. 304), z dnia 24 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 718), z dnia 26 września 1921 r. (Dz. U. R. P. № 83 poz. 584), z dnia 14 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 86 poz. 628), z dnia 14 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 95 poz. 700), z dnia 5 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 105 poz. 764) oraz z dnia 26 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 41 poz. 351) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar Ziemi Wileńskiej rozciąga się moc obowiązującą rozporządzeń wykonawczych Ministra Skarbu:

- a) rozporządzenia z dnia 31 maja 1921 r. do rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 30 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 50 poz. 305) w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 53 poz. 336, sprost. Dz. U. R. P. № 56 strona 966) i rozporządzenia z dnia 27 września 1921 r. (Dz. U. R. P. № 87 poz. 642), wydanego w tej samej sprawie do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 września 1921 r. (Dz. U. R. P. № 85 poz. 610),
- b) rozporządzenia z dnia 31 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 53 poz. 335, sprost. Dz. U. R. P. № 56 strona 966) do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 50 poz. 307) w przedmiocie ujednolajnienia opodatkowania drożdży prasowych na

obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego, oraz rozporządzeń z dnia 22 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 97 poz. 709) i z dnia 27 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 12 poz. 111),

- c) rozporządzenia z dnia 31 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 53 poz. 338) w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 50 poz. 304) o podwyższeniu i ujednolicieniu akcyzy od zapalek, oraz rozporządzenia z dnia 15 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 106 poz. 780) wydanego w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 718) o podwyższeniu akcyzy od zapalek,
- d) rozporządzenia z dnia 12 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 85 poz. 623) w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 września 1921 r. (Dz. U. R. P. № 83 poz. 584) o zniesieniu monopolu handlu względnie sekwestru cukru i wprowadzeniu jednolitego podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej,
- e) rozporządzenia z dnia 28 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 96 poz. 705) o wykonaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 86 poz. 628) w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych, oraz rozporządzenia z dnia 11 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 34 poz. 290), tudzież rozporządzenia z dnia 13 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 33 poz. 274) o przewoźie spirytusu i wyrobów spirytusowych,
- f) rozporządzenia z dnia 24 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 98 poz. 711) w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 95 poz. 700) w przedmiocie ujednolicienia opodatkowania wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej,
- g) rozporządzenia z dnia 20 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 10 poz. 73) celem wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 105 poz. 764) w przedmiocie ujednolicienia opodatkowania wina na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Wszelkie rozporządzenia obowiązujące dotychczas na obszarze Ziemi Wileńskiej a sprzeczne z rozporządzeniami wyszczególnionymi w § 1 uchyla się.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1922 r.

Minister Skarbu:
Michalski

425.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 9 czerwca 1922 r.

o podwyższeniu opłat telefonicznych budowlanych.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44 poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Podwyższa się według poniżej podanej taryfy (załącznik) dotychczasowe opłaty telefoniczne budowlane, wymienione w rozdziale: „Opłaty za przyłączenie i przeniesienie aparatów” rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 18 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 18 poz. 152).

§ 2. Nowe opłaty obowiązują od d. 1 lipca 1922 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3. Z dniem wejścia w życie niniejszej taryfy traci moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe postanowienia o należnościach budowlanych, sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem, a w szczególności rozporządzenie z dnia 18 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 18 poz. 152) oraz opłaty, wymienione w §§ 2, 5, 9 i 10 rozdziału F. „Opłaty telefoniczne na obszarze b. dzielnicy pruskiej” rozporządzenia z dnia 18 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 25 poz. 209).

Minister Poczt i Telegrafów:
Stesłowicz

Załącznik do rozp. Min. Poczt
i Tel. z d. 9. VI. 1922 r. poz. 425.

Opłaty za przyłączenie i przeniesienie aparatów.

§ 1. Nowoprzybywający abonenci płacą za oddanie im do użytku aparatu telefonicznego następujące należności, a mianowicie:

- a) abonenci, zamieszkali w obrębie strefy pierwszej: za połączenie z centralą, bez względu na ilość abonentów tejże, jednorazowo po 6000 mk. za każde 100 metrów lub ich część rzeczywistej długości linii telefonicznej;
- b) abonenci, zamieszkali w drugiej strefie, oprócz opłaty podług punktu a), ponadto za każde 100 mtr. lub część ich rzeczywistej długości linii telefonicznej, położonej poza strefą pierwszą, po 8000 mk.;
- c) za roboty instalacyjne w lokalu abonenta przy zakładaniu telefonu pobiera się jednorazowo 4000 mk..

O ile zachodzi potrzeba ustawienia nowych słupów, obowiązek ich dostarczenia do miejsca budowy w odpowiedniej ilości i jakości na nowym abonencie.